

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 319/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
---------------	--	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 319/02	predmet C-40/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Fashion ID GmbH & Co.KG protiv Verbraucherzentrale NRW eV (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članak 2. točka (d) — Pojam „voditelj obrade” — Upravitelj internetske stranice koji je u nju integrirao dodatak za društvenu mrežu koji omogućava otkrivanje osobnih podataka posjetitelja te stranice pružatelju navedenog dodatka — Članak 7. točka (f) — Zakonitost obrade podataka — Uzimanje u obzir interesa upravitelja internetske stranice ili interesa pružatelja dodatka za društvenu mrežu — Članak 2. točka (h) i članak 7. točka (a) — Privola ispitanika — Članak 10. — Podaci koji se daju ispitaniku — Nacionalni propis kojim se udrugama za zaštitu interesa potrošača dodjeljuje aktivna legitimacija za pokretanje postupka pred sudom).....	2
---------------	---	---

2019/C 319/03	<p>predmet C-411/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour constitutionnelle — Belgija) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Konvencija iz Espooa — Arhuška konvencija — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavak 3. — Pojam „projekt” — Procjena utjecaja na dotično područje — Članak 6. stavak 4. — Pojam „imperativni razlozi prevladavajućeg javnog interesa” — Očuvanje divljih ptica — Direktiva 2009/147/EZ — Procjena utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 2011/92/EU — Članak 1. stavak 2. točka (a) — Pojam „projekt” — Članak 2. stavak 1. — Članak 4. stavak 1. — Procjena utjecaja na okoliš — Članak 2. stavak 4. — Izuzeće od procjene — Postupno napuštanje nuklearne energije — Nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa, s jedne strane, ponovno pokretanje industrijske proizvodnje električne energije u neaktivnoj nuklearnoj elektrani na razdoblje od gotovo deset godina, čime se datum njezina deaktiviranja i prestanka obavljanja njezine djelatnosti koji je prvotno utvrdio nacionalni zakonodavac odgađa za deset godina, i, s druge strane, odgoda roka, također za deset godina, koji je taj isti zakonodavac prvotno predvidio za deaktiviranje i prestanak industrijske proizvodnje električne energije u aktivnoj elektrani — Nepostojanje procjene utjecaja na okoliš).....</p>	3
2019/C 319/04	<p>predmet C-469/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof — Njemačka) — Funke Medien NRW GmbH protiv Savezne Republike Njemačke (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 2. točka (a) — Pravo reproduciranja — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Članak 5. stavci 2. i 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Povelja Europske unije o temeljnim pravima).....</p>	5
2019/C 319/05	<p>predmet C-476/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof — Njemačka) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas protiv Ralfa Hüttera, Floriana Schneider-Eslebena (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Preuzimanje uzoraka (sampliranje) — Članak 2. točka (c) — Proizvođač fonograma — Pravo reproduciranja — Reproduciranje „u dijelovima” — Članak 5. stavci 2. i 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Članak 5. stavak 3. točka (d) — Doslovno navođenje — Direktiva 2006/115/EZ — Članak 9. stavak 1. točka (b) — Pravo distribucije — Temeljna prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 13. — Sloboda umjetnosti).....</p>	6
2019/C 319/06	<p>predmet C-516/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof — Njemačka) — Spiegel Online GmbH protiv Volkera Becka (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 5. stavak 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Članak 5. stavak 3. točke (c) i (d) — Izvješćavanje o tekućim događajima — Doslovno navođenje — Upotreba hiperpoveznica — Zakonito stavljanje na raspolaganje javnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 11. — Sloboda izražavanja i informiranja).....</p>	7
2019/C 319/07	<p>predmet C-556/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Mađarska) — Alekszij Torubarov protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička politika azila i supsidijarne zaštite — Zajednički postupci za priznavanje međunarodne zaštite — Direktiva 2013/32/EU — Članak 46. stavak 3. — Razmatranje u potpunosti i ex nunc — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Opseg ovlasti prvostupanjskog suda — Nepostojanje ovlasti izmjene — Odbijanje nadležnog upravnog ili nesudskog tijela da postupi u skladu s odlukom tog suda).....</p>	8
2019/C 319/08	<p>predmet C-589/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španjolska) — Prenatal S.A. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Zahtjev za prethodnu odluku — Uvoz tekstilnih proizvoda za koje je pogrešno deklarirano da su jamajačkog podrijetla — Naknadna naplata uvoznih carina — Zahtjev za otpust carina — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Carinski zakonik Zajednice — Članak 220. stavak 2. točka (b) i članak 239. — Odluka Europske komisije o odbijanju u posebnom slučaju — Valjanost).....</p>	9

2019/C 319/09	predmet C-620/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Székesfehérvári Törvényszék — Mađarska) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe protiv Fővárosi Törvényszék (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Postupci pravne zaštite — Direktiva 89/665/EEZ — Direktiva 92/13/EEZ — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti — Prijedlog za ponavljanje postupka u odnosu na sudske odluke kojima je povrijeđeno pravo Unije — Odgovornost država članica u slučaju povrede prava Unije od strane nacionalnih sudova — Ocjena naknadive štete).	10
2019/C 319/10	predmet C-654/17 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Bayerische Motoren Werke AG protiv Europske komisije i Freistaat Sachsen (Žalba — Državne potpore — Regionalne potpore za ulaganja — Potpora za veliki projekt ulaganja — Potpora djelomično nespojiva s unutarnjim tržištem — Članak 107. stavak 3. UFEU-a — Nužnost potpore — Članak 108. stavak 3. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 800/2008 — Potpora koja premašuje prag pojedinačne prijave — Obavijest — Područje primjene izuzeća prema kategorijama — Protužalba — Odobrenje intervencije pred Općim sudom Europske unije — Dopuštenost).	11
2019/C 319/11	predmet C-659/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione — Italija) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) protiv Azienda Napoletana Mobilità SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Potpore za zapošljavanje — Izuzeće od socijalnih doprinosa u vezi s ugovorima o osposobljavanju i radu — Odluka 2000/128/EZ — Sustavi potpora koje je dodijelila Italija za poticanje zapošljavanja — Potpore koje su djelomično nespojive s unutarnjim tržištem — Primjenjivost Odluke 2000/128/EZ na poduzeće koje na isključiv način pruža usluge lokalnog javnog prijevoza koje mu je općina izravno dodijelila — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „narušavanja tržišnog natjecanja” — Pojam „utjecaj na trgovinu” među državama članicama).	12
2019/C 319/12	predmet C-680/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nizozemska) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam protiv Minister van Buitenlandse Zaken (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Zakonik Zajednice o vizama — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 5. — Država članica nadležna za razmatranje i odlučivanje o zahtjevu za vizu — Članak 8. — Ugovor o zastupanju — Članak 32. stavak 3. — Žalba protiv odluke o odbijanju vize — Država članica nadležna za odlučivanje o žalbi u slučaju kad postoji ugovor o zastupanju — Nositelji prava na podnošenje žalbe).	13
2019/C 319/13	predmet C-38/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Bari — Italija) — kazneni postupak protiv Massima Gambina, Shpetima Hyke (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/29/EU — Minimalni standardi za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela — Članci 16. i 18. — Saslušanje žrtve pred prvostupanjskim kaznenim sudom — Izmjena sastava suda — Ponovno saslušanje žrtve na zahtjev jedne od stranaka u postupku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 47. i 48. — Pravo na pošteno suđenje i pravo na obranu — Načelo neposrednosti — Doseg — Pravo žrtve na zaštitu tijekom kaznenog postupka).	14
2019/C 319/14	predmet C-124/18 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Red Bull GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) — Apsolutni razlog za odbijanje — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Kombinacija dviju boja kao takvih — Nepostojanje sustavnog rasporeda koji povezuje boje na prethodno utvrđen i dosljedan način).	14
2019/C 319/15	predmet C-209/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Austrije (Povreda obveze države članice — Povreda Direktive 2006/123/EZ i članaka 49. i 56. UFEU-a — Ograničenja i zahtjevi u vezi s mjestom sjedišta, pravnim oblikom, sudjelovanjem u kapitalu i multidisciplinarnim djelatnostima društava inženjera građevinarstva, patentnih zastupnika i veterinarara).	15

2019/C 319/16	predmet C-354/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bacău — Rumunjska) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Zračni prijevoz — Uskraćivanje ukrcaja — Pojmovi „odšteta” i „dodatna odšteta” — Vrsta nadoknadive štete — Imovinska ili neimovinska šteta — Odbitak — Dodatna odšteta — Pomoć — Informacije koje se pružaju putnicima)	16
2019/C 319/17	predmet C-359/18 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska agencija za lijekove protiv Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europske komisije (Žalba — Uredba (EZ) br. 141/2000 — Lijekovi za rijetke bolesti — Članak 5. — Zahtjev za uvrštenje lijeka u skupinu „lijekova za rijetke bolesti” — Odobrenje — Postojanje prethodnog odobrenja za stavljanje na tržište (OST) za isti lijek)	17
2019/C 319/18	predmet C-388/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof — Njemačka) — Finanzamt A protiv B (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Direktiva 2006/112/EZ — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Članak 288. prvi stavak točka 1. i članak 315. — Posebne odredbe za mala poduzeća — Posebne odredbe za oporezive preprodavatelje — Oporezivi preprodavatelj na kojeg se primjenjuje maržni sustav — Godišnji promet na temelju kojeg se određuje primjenjivost posebnih odredbi za mala poduzeća — Razlika u cijeni ili naplaćeni iznosi)	17
2019/C 319/19	predmet C-436/18 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd protiv Europske komisije, Eurofera, Association Européenne de l’Acier, ASBL (Žalba — Damping — Uvođenje konačne antidampinške pristojbe na određene proizvode podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) 2015/1429 — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 7. točka (a) — Uobičajena vrijednost — Utvrđivanje na temelju cijene u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom — Odabir prikladne treće zemlje — Treća zemlja s tržišnim gospodarstvom nad kojom se provodi isti ispitni postupak — Prilagodbe)	18
2019/C 319/20	predmet C-451/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Ítéltábla — Mađarska) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. protiv DAF TRUCKS N.V. (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Posebna nadležnost — Članak 7. točka 2. — Stvari koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte — Mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj — Mjesto nastanka štete — Zahtjev za naknadu štete koja je nastala zbog zabranjenog sporazuma za koji je utvrđeno da se protivi članku 101. UFEU-a i članku 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru)	19
2019/C 319/21	predmet C-481/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 2012/39/EU — Tehnički zahtjevi za testiranje ljudskih tkiva i stanica — Neprijavlivanje ili neprenošenje u propisanom roku)	19
2019/C 319/22	predmet C-438/18: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 15. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica — Direktiva 90/434/EEZ — Članci 4. i 11. — Direktiva 2009/133/EZ — Članci 4. i 15. — Takozvano „obrnuto” spajanje — Sustav oporezivanja koji dovodi do toga da se, u slučaju takozvanog „obrnutog” spajanja, troškovi nastali matičnom društvu, koji se odnose na zajam koji je ono ugovorilo radi kupnje dionica podružnice koja ga preuzima i koje to matično društvo može odbiti, smatraju troškovima koje ta podružnica ne može odbiti)	20
2019/C 319/23	predmet C-530/18: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 10. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Ilfov — Rumunjska) — EP protiv FO (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 15. — Prijenos nadležnosti na sud druge države članice koji je primjereniji za rješavanje tog predmeta — Iznimka od pravila opće nadležnosti suda u mjestu djetetova uobičajenog boravišta — Posebna povezanost s drugom državom članicom — Elementi koji omogućuju utvrđivanje primjerenijeg suda — Postojanje različitih pravnih pravila — Najbolji interes djeteta)	21

2019/C 319/24	predmet C-103/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španjolska) — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid i Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT protiv Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	predmet C-150/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. veljače 2019. uputio Sąd Rejonowy w Koszalinie (Poljska) — V. C. Sp. z o.o. protiv P. K.	23
2019/C 319/26	predmet C-396/19 P: Žalba koju je 22. svibnja 2019. podnijela Europska središnja banka protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. ožujka 2019. u predmetu T-730/16, Espírito Santo Financial Group protiv ESB-a	24
2019/C 319/27	predmet C-506/19 P: Žalba koju su 2. srpnja 2019. podnijeli Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd i IRISL Europe GmbH protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2019. u predmetu T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines i dr. protiv Vijeća	25
2019/C 319/28	predmet C-511/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2019. uputio Areios Pagos (Grčka) — AB protiv Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	predmet C-594/19 P: Žalba koju je 2. kolovoza 2019. podnio Deutsche Lufthansa AG protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 17. svibnja 2019. u predmetu T-764/15, Deutsche Lufthansa AG protiv Europske komisije	28
Opći sud		
2019/C 319/30	predmet T-516/19: Tužba podnesena 19. srpnja 2019. — VDV eTicket Service protiv Komisije i INEA-e	29
2019/C 319/31	predmet T-545/19: Tužba podnesena 5. kolovoza 2019. — Global Steel Wire i drugi protiv Komisije	30
2019/C 319/32	predmet T-554/19: Tužba podnesena 9. kolovoza 2019. — Španjolska protiv Komisije	31
2019/C 319/33	predmet T-558/19: Tužba podnesena 13. kolovoza 2019. — Luz Saúde protiv EUIPO-a — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 319/01)

Posljednja objava

SL C 312, 16.9.2019.

Prethodne objave

SL C 305, 9.9.2019.

SL C 295, 2.9.2019.

SL C 288, 26.8.2019.

SL C 280, 19.8.2019.

SL C 270, 12.8.2019.

SL C 263, 5.8.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Fashion ID GmbH & Co.KG protiv Verbraucherzentrale NRW eV

(predmet C-40/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka — Direktiva 95/46/EZ — Članak 2. točka (d) — Pojam „voditelj obrade” — Upravitelj internetske stranice koji je u nju integrirao dodatak za društvenu mrežu koji omogućava otkrivanje osobnih podataka posjetitelja te stranice pružatelju navedenog dodatka — Članak 7. točka (f) — Zakonitost obrade podataka — Uzimanje u obzir interesa upravitelja internetske stranice ili interesa pružatelja dodatka za društvenu mrežu — Članak 2. točka (h) i članak 7. točka (a) — Privola ispitanika — Članak 10. — Podaci koji se daju ispitaniku — Nacionalni propis kojim se udru-gama za zaštitu interesa potrošača dodjeljuje aktivna legitimacija za pokretanje postupka pred sudom)

(2019/C 319/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fashion ID GmbH & Co.KG

Tuženik: Verbraucherzentrale NRW eV

Uz sudjelovanje: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Izreka

1. Članke 22. do 24. Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se udru-gama za zaštitu interesa potrošača dodjeljuje aktivna procesna legitimacija za pokretanje postupka pred sudom protiv navodnog počinitelja povrede zaštite osobnih podataka.

2. Upravitelj internetske stranice, poput društva Fashion ID GmbH & Co. KG — koji na navedenu stranicu umeće dodatak za društvenu mrežu koji pregledniku posjetitelja te stranice omogućava zahtijevanje sadržaja pružatelja navedenog dodatka i prenošenje u tu svrhu tom pružatelju posjetiteljevih osobnih podataka — može se smatrati voditeljem obrade u smislu članka 2. točke (d) Direktive 95/46. Međutim, ta je odgovornost ograničena na postupak ili skup postupaka obrade osobnih podataka čiju svrhu i načine stvarno utvrđuje, odnosno na prikupljanje i otkrivanje prijenosom podataka o kojima je riječ.
3. U situaciji poput one u glavnom postupku — u kojoj upravitelj internetske stranice na navedenu stranicu umeće dodatak za društvenu mrežu koji pregledniku posjetitelja te stranice omogućava zahtijevanje sadržaja pružatelja navedenog dodatka i prenošenje u tu svrhu tom pružatelju posjetiteljevih osobnih podataka — i taj upravitelj i taj pružatelj moraju tim postupcima željeti postići zakonit interes u smislu članka 7. točke (f) Direktive 95/46, kako bi oni u tom pogledu bili opravdani.
4. Članak 2. točku (h) i članak 7. točku (a) Direktive 95/46 treba tumačiti na način da u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku — u kojoj upravitelj internetske stranice na navedenu stranicu umeće dodatak za društvenu mrežu koji pregledniku posjetitelja te stranice omogućava zahtijevanje sadržaja pružatelja navedenog dodatka i prenošenje u tu svrhu navedenom pružatelju posjetiteljevih osobnih podataka — privolu iz tih odredbi treba prikupiti taj upravitelj jedino u odnosu na postupak ili skup postupaka obrade osobnih podataka čiju svrhu i načine taj upravitelj stvarno utvrđuje. Usto, članak 10. te direktive treba tumačiti na način da u takvoj situaciji obveza obavješćivanja predviđena tom odredbom postoji i na strani navedenog upravitelja, pri čemu se podaci koje on mora dati ispitaniku moraju odnositi samo na postupak ili skup postupaka obrade osobnih podataka čiju svrhu i načine taj upravitelj utvrđuje.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour constitutionnelle — Belgija) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres

(predmet C-411/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Konvencija iz Espooa — Arhuška konvencija — Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore — Direktiva 92/43/EEZ — Članak 6. stavak 3. — Pojam „projekt” — Procjena utjecaja na dotično područje — Članak 6. stavak 4. — Pojam „imperativni razlozi prevladavajućeg javnog interesa” — Očuvanje divljih ptica — Direktiva 2009/147/EZ — Procjena utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 2011/92/EU — Članak 1. stavak 2. točka (a) — Pojam „projekt” — Članak 2. stavak 1. — Članak 4. stavak 1. — Procjena utjecaja na okoliš — Članak 2. stavak 4. — Izuzeće od procjene — Postupno napuštanje nuklearne energije — Nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa, s jedne strane, ponovno pokretanje industrijske proizvodnje električne energije u neaktivnoj nuklearnoj elektrani na razdoblje od gotovo deset godina, čime se datum njezina deaktiviranja i prestanka obavljanja njezine djelatnosti koji je prvotno utvrdio nacionalni zakonodavac odgađa za deset godina, i, s druge strane, odgoda roka, također za deset godina, koji je taj isti zakonodavac prvotno predvidio za deaktiviranje i prestanak industrijske proizvodnje električne energije u aktivnoj elektrani — Nepostojanje procjene utjecaja na okoliš)

(2019/C 319/03)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Tuženik: Conseil des ministres

Uz sudjelovanje: Electrabel SA

Izreka

1. Članak 1. stavak 2. točku (a) prvu alineju, članak 2. stavak 1. i članak 4. stavak 1. Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni [utjecaja] određenih javnih i privatnih projekata na okoliš treba tumačiti na način da ponovno pokretanje industrijske proizvodnje električne energije u neaktivnoj nuklearnoj elektrani na razdoblje od gotovo deset godina, čime se datum deaktiviranja i prestanka obavljanja njezine djelatnosti koji je prvotno utvrdio nacionalni zakonodavac odgađa za deset godina, i odgoda roka, također za deset godina, koji je taj isti zakonodavac prvotno predvidio za deaktiviranje i prestanak industrijske proizvodnje električne energije u aktivnoj elektrani - koji čine mjere koje podrazumijevaju modernizaciju dotičnih elektrana koje mogu utjecati na materijalno stanje lokacija - predstavljaju „projekt” u smislu te direktive, koji se u načelu, podložno provjerama koje mora izvršiti sud koji je uputio zahtjev, mora podvrgnuti procjeni utjecaja na okoliš prije donošenja tih mjera. U tom pogledu nije odlučujuća okolnost da provedba potonjih mjera podrazumijeva donošenje naknadnih akata, poput izdavanja novog pojedinačnog odobrenja za proizvodnju električne energije za industrijske svrhe u pogledu jedne od dviju dotičnih elektrana. Radovi koji su neodvojivo povezani s navedenim mjerama također se moraju podvrgnuti takvoj procjeni prije donošenja tih istih mjera ako se njihova priroda i njihovi mogući utjecaji na okoliš u toj fazi mogu dovoljno utvrditi, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Članak 2. stavak 4. Direktive 2011/92 treba tumačiti na način da se njime država članica ovlašćuje na izuzeti projekt, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, od procjene utjecaja na okoliš kako bi osigurala sigurnost svoje opskrbe električnom energijom samo u slučaju kada ta država članica dokaže da je opasnost za sigurnost te opskrbe razumno vjerojatna i da žurnost predmetnog projekta može opravdati nepostojanje takve procjene, pod uvjetom da su ispunjene obveze predviđene člankom 2. stavkom 4. drugim podstavkom točkama (a) do (c) te direktive. Međutim, takva mogućnost izuzeća ne dovodi u pitanje obveze koje se nalažu dotičnoj državi članici na temelju članka 7. navedene direktive.
3. Članak 1. stavak 4. Direktive 2011/92 treba tumačiti na način da nacionalno zakonodavstvo poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku ne predstavlja određeni akt nacionalnog zakonodavstva u smislu te odredbe, koji je na temelju nje isključen iz područja primjene te direktive.
4. Članak 6. stavak 3. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore treba tumačiti na način da mjere poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku čine, uz radove modernizacije i usklađivanja s važećim sigurnosnim standardima, projekt koji podliježe procjeni prihvatljivosti utjecaja na dotična zaštićena područja. Te se mjere moraju podvrgnuti takvoj procjeni prije nego što ih zakonodavac donese. U tom pogledu nije odlučujuća okolnost da provedba navedenih mjera podrazumijeva donošenje naknadnih akata, kao što je to izdavanje novog pojedinačnog odobrenja za proizvodnju električne energije za industrijske svrhe u pogledu jedne od dotičnih elektrana. Radovi koji su neodvojivo povezani s tim mjerama također se moraju podvrgnuti takvoj procjeni prije njihova donošenja ako se njihova priroda i njihovi mogući učinci na okoliš u toj fazi mogu dovoljno utvrditi, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
5. Članak 6. stavak 4. prvi podstavak Direktive 92/43 treba tumačiti na način da cilj svakodobnog osiguranja sigurnosti opskrbe države članice električnom energijom predstavlja imperativan razlog prevladavajućeg javnog interesa u smislu te odredbe. Članak 6. stavak 4. drugi podstavak te direktive treba tumačiti na način da, u slučaju kada se u zaštićenom području na koje bi projekt mogao utjecati nalazi prioritetni prirodni stanišni tip ili prioritetna vrsta, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, tada, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, samo potreba za otklanjanjem stvarne i ozbiljne prijetnje od prekida u opskrbi dotične države članice električnom energijom može predstavljati razlog javne sigurnosti u smislu te odredbe.

6. Pravo Unije treba tumačiti na način da nacionalni sud može, ako nacionalno pravo to dopušta, iznimno održati na snazi učinke mjera, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje su donesene kršenjem obveza koje su propisane Direktivom 2011/92 i Direktivom 92/43, ako je to održavanje na snazi opravdano važnim razlozima u vezi s potrebom da se otkloni stvarna i ozbiljna prijetnja od prekida opskrbe dotične države članice električnom energijom, na koju se ne bi moglo odgovoriti drugim sredstvima i mogućnostima, osobito u okviru unutarnjeg tržišta. Navedeno održavanje na snazi može trajati samo onoliko dugo koliko je nužno potrebno za ispravljanje te nezakonitosti.

(¹) SL C 300, 11. 9. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof — Njemačka) — Funke Medien NRW GmbH protiv Savezne Republike Njemačke**

(predmet C-469/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 2. točka (a) — Pravo reproduciranja — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Članak 5. stavci 2. i 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Povelja Europske unije o temeljnim pravima)

(2019/C 319/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Funke Medien NRW GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da čine mjere potpunog usklađivanja materijalnog sadržaja u njima navedenih prava. Drugi primjer iz točke (c) i točku (d) stavka 3. članka 5. te direktive treba tumačiti na način da ne čine mjere potpunog usklađivanja dosega u njima sadržanih iznimaka i ograničenja.

2. Slobodama informiranja i tiska, navedenima u članku 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ne može se opravdati odstupanje od autorovih isključivih prava na reproduciranje i priopćavanje javnosti iz članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, izvan iznimaka i ograničenja predviđenih u njezinu članku 5. stavcima 2. i 3.
3. Nacionalni sud — prilikom odvagivanja koje je dužan provesti, s obzirom na sve okolnosti predmeta o kojem je riječ, između, s jedne strane, autorovih isključivih prava iz članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 i, s druge strane, prava korisnika predmeta zaštite iz odredaba o odstupanju sadržanih u drugom primjeru iz članka 5. stavka 3. točke (c) te u članku 5. stavku 3. točki (d) te direktive — mora se osloniti na tumačenje tih odredbi koje je, uz istodobno poštovanje njihova teksta i očuvanje njihova korisnog učinka, u potpunosti usklađeno s temeljnim pravima koja jamči Povelja Europske unije o temeljnim pravima.

(¹) SL C 382, 13. 11. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof — Njemačka) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas protiv Ralfa Hüttera, Florian
Schneider-Eslebena**

(predmet C-476/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Preuzimanje uzoraka (sampliranje) — Članak 2. točka (c) — Proizvođač fonograma — Pravo reproduciranja — Reproduciranje „u dijelovima” — Članak 5. stavci 2. i 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Članak 5. stavak 3. točka (d) — Doslovno navođenje — Direktiva 2006/115/EZ — Članak 9. stavak 1. točka (b) — Pravo distribucije — Temeljna prava — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 13. — Sloboda umjetnosti)

(2019/C 319/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Tuženici: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Izreka

1. Članak 2. točku (c) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, u vezi s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da isključivo pravo proizvođača fonograma da dopusti ili zabrani njegovo reproduciranje, koje mu je dodijeljeno tom odredbom, omogućava potonjem da se usprotivi tomu da se treća osoba koristi zvučnim uzorkom tog fonograma, makar i vrlo kratkim, kako bi ga uključila u neki drugi fonogram, osim ako je taj uzorak uključen u izmijenjenom obliku te ga tijekom slušanja nije moguće prepoznati.

2. Članak 9. stavak 1. točku (b) Direktive 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da fonogram koji sadržava glazbene uzorke prenesene iz nekog drugog fonograma ne čini njegov „umnoženi primjerak” u smislu navedene odredbe, ako se ne preuzima čitav taj fonogram ili njegov bitan dio.
3. Država članica ne može u svojem nacionalnom pravu predvidjeti neku drugu iznimku ili ograničenje prava proizvođača fonograma, predviđenog u članku 2. točki (c) Direktive 2001/29, osim onih propisanih u članku 5. te direktive.
4. Članak 5. stavak 3. točku (d) Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da pojam „doslovno navođenje”, naveden u toj odredbi, ne obuhvaća situaciju u kojoj nije moguće identificirati djelo na koje se predmetno doslovno navođenje odnosi.
5. Članak 2. točku (c) Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da čini mjeru potpunog usklađivanja materijalnog sadržaja u njemu navedenog prava.

(¹) SL C 347, 16. 10. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof — Njemačka) — Spiegel Online GmbH protiv Volkera Becka**

(predmet C-516/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 5. stavak 3. — Iznimke i ograničenja — Doseg — Članak 5. stavak 3. točke (c) i (d) — Izvještavanje o tekućim događajima — Doslovno navođenje — Upotreba hiperpoveznica — Zakonito stavljanje na raspolaganje javnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 11. — Sloboda izražavanja i informiranja)

(2019/C 319/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Spiegel Online GmbH

Tuženik: Volker Beck

Izreka

1. Drugi primjer iz točke (c) i točku (d) stavka 3. članka 5. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da ne čine mjere potpunog usklađivanja dosega u njima sadržanih iznimaka i ograničenja.

2. Slobodama informiranja i tiska, navedenima u članku 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ne može se opravdati odstupanje od autorovih isključivih prava na reproduciranje i priopćavanje javnosti iz članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, izvan iznimaka i ograničenja predviđenih u njezinu članku 5. stavcima 2. i 3.
3. Nacionalni sud — prilikom odvagivanja koje je dužan provesti, s obzirom na sve okolnosti predmeta o kojem je riječ, između, s jedne strane, autorovih isključivih prava iz članka 2. točke (a) i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 i, s druge strane, prava korisnika predmeta zaštite iz odredaba o odstupanju sadržanih u drugom primjeru iz članka 5. stavka 3. točke (c) i u članku 5. stavku 3. točki (d) te direktive — mora se osloniti na tumačenje tih odredbi koje je, uz istodobno poštovanje njihova teksta i očuvanje njihova korisnog učinka, potpuno usklađeno s temeljnim pravima koja jamči Povelja Europske unije o temeljnim pravima.
4. Drugi primjer iz članka 5. stavka 3. točke (c) Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno pravilo koje ograničava primjenu iznimke odnosno ograničenja iz te odredbe na slučajeve u kojima nije razumno moguće podnijeti prethodni zahtjev za davanje ovlaštenja za korištenje zaštićenog djela radi izvještavanja o tekućim događajima.
5. Članak 5. stavak 3. točku (d) Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da pojam „doslovno navođenje” iz te odredbe obuhvaća upućivanje hiperpoveznicom na datoteku koja se može preuzeti samostalno.
6. Članak 5. stavak 3. točku (d) Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da je djelo već zakonito stavljeno na raspolaganje javnosti kada je u svojem konkretnom obliku prethodno učinjeno dostupnim javnosti uz ovlaštenje nositelja prava ili na temelju licencije koja nije dobrovoljno dana odnosno na temelju zakonskog ovlaštenja.

(¹) SL C 392, 20. 11. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Mađarska) — Alekszij Torubarov protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(predmet C-556/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička politika azila i supsidijarne zaštite — Zajednički postupci za priznavanje međunarodne zaštite — Direktiva 2013/32/EU — Članak 46. stavak 3. — Razmatranje u potpunosti i ex nunc — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Opseg ovlasti prvostupanjskog suda — Nepostojanje ovlasti izmjene — Odbijanje nadležnog upravnog ili nesudskog tijela da postupi u skladu s odlukom tog suda)

(2019/C 319/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alekszij Torubarov

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Izreka

Članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu, kada je prvostupajski sud — nakon što je u potpunosti i ex nunc razmotrio sva relevantna činjenična i pravna pitanja koja je podnio podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu — utvrdio da se primjenom kriterija predviđenih Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite tom podnositelju zahtjeva mora priznati takva zaštita zbog razloga koji ističe u prilog svojem zahtjevu, ali upravno ili nesudsko tijelo nakon toga donese odluku u suprotnom smislu a da prethodno u tu svrhu nije utvrdilo da su se pojavila nova pitanja koja opravdavaju novu ocjenu potreba za međunarodnom zaštitom navedenog podnositelja zahtjeva, navedeni sud mora izmijeniti tu odluku koja nije u skladu s njegovom prethodnom presudom i zamijeniti je svojom odlukom u vezi sa zahtjevom za međunarodnu zaštitu te, ako je potrebno, izuzeti od primjene nacionalni propis koji mu zabranjuje takvo postupanje.

(¹) SL C 5, 8. 1. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Španjolska) — Prenatal S.A. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(predmet C-589/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uvoz tekstilnih proizvoda za koje je pogrešno deklarirano da su jamajačkog podrijetla — Naknadna naplata uvoznih carina — Zahtjev za otpust carina — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Carinski zakonik Zajednice — Članak 220. stavak 2. točka (b) i članak 239. — Odluka Europske komisije o odbijanju u posebnom slučaju — Valjanost)

(2019/C 319/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prenatal S.A.

Tuženik: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Izreka

Ispitivanje Odluke Komisije COM (2008) 6317 final od 3. studenoga 2008. — s obzirom na članak 220. stavak 2. točku (b) i članak 239. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. — kojom je utvrđeno da je opravdano naknadno knjižiti uvozne carine i da nije opravdano izvršiti otpust tih carina u posebnom slučaju (predmet REM 03/07), nije otkrilo nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost te odluke.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Székesfehérvári Törvényszék — Mađarska) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe protiv Fővárosi Törvényszék

(predmet C-620/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Postupci pravne zaštite — Direktiva 89/665/EEZ — Direktiva 92/13/EEZ — Pravo na djelotvornu sudska zaštitu — Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti — Prijedlog za ponavljanje postupka u odnosu na sudske odluke kojima je povrijeđeno pravo Unije — Odgovornost država članica u slučaju povrede prava Unije od strane nacionalnih sudova — Ocjena naknadive štete)

(2019/C 319/09)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Székesfehérvári Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Tuženik: Fővárosi Törvényszék

Izreka

1. Odgovornost države članice za štetu uzrokovanu odlukom nacionalnog suda koji odlučuje u zadnjem stupnju, a kojom je povrijeđeno pravilo prava Unije, uređena je pretpostavkama koje je odredio Sud osobito u točki 51. presude od 30. rujna 2003., Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513) a da pritom nije isključeno da se odgovornost te države može uspostaviti pod manje restriktivnim uvjetima na temelju nacionalnog prava. Ta odgovornost nije isključena zbog toga što je odluka postala pravomoćna. U okviru primjene te odgovornosti, na nacionalnom sudu kojem je podnesen zahtjev za obeštećenje je da ocijeni, vodeći računa o svim okolnostima predmetnog slučaja, je li nacionalni sud koji je odlučivao u zadnjem stupnju počinio dovoljno ozbiljnu povredu prava Unije time što je očito povrijedio primjenjivo pravo Unije, uključujući relevantnu sudska praksu Suda. Nasuprot tomu, pravu Unije protivi se pravilo nacionalnog prava koje u takvom slučaju općenito isključuje iz štete koja bi mogla biti predmet naknade troškove nastale stranci nezakonitom odlukom nacionalnog suda.

2. Pravo Unije, osobito Direktivu Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2007/66/EZ od 11. prosinca 2007. i Direktivu Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66, te načela ekvivalenosti i djelotvornosti, treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice koji ne dopušta ponavljanje postupka u slučaju pravomoćne presude suda navedene države članice kojom je odlučeno o tužbi za poništenje akta javnog naručitelja a da se pritom nije razmotrilo pitanje čije je preispitivanje bilo predviđeno u ranijoj presudi Suda kojom je odgovoreno na zahtjev za prethodnu odluku podnesen u okviru postupka u vezi s tom tužbom za poništenje. Ipak, ako primjenjiva nacionalna postupovna pravila sadržavaju mogućnost za nacionalni sud da preispita pravomoćnu presudu kako bi situaciju proizašlu iz te presude uskladio s ranijom konačnom nacionalnom sudskom odlukom, s kojom su sud koji je donio navedenu presudu i stranke u postupku u kojem je ta presuda donesena bili upoznati, ta mogućnost mora, u skladu s načelima ekvivalenosti i djelotvornosti i u istim okolnostima, prevladati kako bi se situacija uskladila s pravom Unije, kako je protumačeno u ranijoj presudi Suda.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Bayerische Motoren Werke AG protiv Europske komisije i Freistaat Sachsen

(predmet C-654/17 P) (¹)

(Žalba — Državne potpore — Regionalne potpore za ulaganja — Potpora za veliki projekt ulaganja — Potpora djelomično nespojiva s unutarnjim tržištem — Članak 107. stavak 3. UFEU-a — Nužnost potpore — Članak 108. stavak 3. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 800/2008 — Potpora koja premašuje prag pojedinačne prijave — Obavijest — Područje primjene izuzeća prema kategorijama — Protužalba — Odobrenje intervencije pred Općim sudom Europske unije — Dopuštenost)

(2019/C 319/10)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Bayerische Motoren Werke AG (zastupnici: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, A. Bouchagiar i T. Maxian Rusche, agenti), Freistaat Sachsen (zastupnik: T. Lübbig, odvjetnik)

Izreka

1. Žalba i protužalba se odbijaju.
2. Društvu Bayerische Motoren Werke AG nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove Europske komisije u postupku po žalbi.

3. Freistaat Sachsenu nalaže se snošenje vlastitih troškova koji se odnose na žalbu.
4. Europskoj komisiji nalaže se osim vlastitih i snošenje troškova društva Bayerische Motoren Werke AG i Freistaat Sachsen koji se odnose na protužalbu.

(¹) SL C 94, 12. 3. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione — Italija) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) protiv Azienda Napoletana Mobilità SpA

(predmet C-659/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Potpore za zapošljavanje — Izuzeće od socijalnih doprinosa u vezi s ugovorima o osposobljavanju i radu — Odluka 2000/128/EZ — Sustavi potpora koje je dodijelila Italija za poticanje zapošljavanja — Potpore koje su djelomično nespojive s unutarnjim tržištem — Primjenjivost Odluke 2000/128/EZ na poduzeće koje na isključiv način pruža usluge lokalnog javnog prijevoza koje mu je općina izravno dodijelila — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Pojam „narušavanja tržišnog natjecanja” — Pojam „utjecaj na trgovinu” među državama članicama)

(2019/C 319/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Druga stranka u postupku: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Izreka

Pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev provede nužne provjere, Odluku Komisije 2000/128/EZ od 11. svibnja 1999. o sustavu potpora koje je Italija dodijelila za intervencije u korist zapošljavanja treba tumačiti na način da se primjenjuje na poduzetnika, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji je na temelju izravne dodjele, koju je provela općina, na isključiv način pružao usluge lokalnog javnog prijevoza i koji je ostvario korist od smanjenja socijalnih doprinosa na temelju nacionalnog propisa koji je tom odlukom proglašen djelomično nespojivim sa zabranom iz članka 107. stavka 1. UFEU-a.

(¹) SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nizozemska) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam protiv Minister van Buitenlandse Zaken

(predmet C-680/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Zakonik Zajednice o vizama — Uredba (EZ) br. 810/2009 — Članak 5. — Država članica nadležna za razmatranje i odlučivanje o zahtjevu za vizu — Članak 8. — Ugovor o zastupanju — Članak 32. stavak 3. — Žalba protiv odluke o odbijanju vize — Država članica nadležna za odlučivanje o žalbi u slučaju kad postoji ugovor o zastupanju — Nositelji prava na podnošenje žalbe)

(2019/C 319/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Tuženik: Minister van Buitenlandse Zaken

Izreka

1. Članak 32. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da se njime referentnoj osobi ne dopušta da u svoje ime podnese žalbu protiv odluke o odbijanju vize.
2. Članak 8. stavak 4. točku (d) i članak 32. stavak 3. Uredbe br. 810/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013, treba tumačiti na način da je, kad postoji bilateralni ugovor o zastupanju kojim se predviđa da su konzularna tijela države članice zastupateljice ovlaštena donositi odluke o odbijanju vize, na nadležnim tijelima te države članice da odluče o žalbama podnesenim protiv odluke o odbijanju vize.
3. Zajedničko tumačenje članka 8. stavka 4. točke (d) i članka 32. stavka 3. Uredbe br. 810/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013, prema kojem žalbu protiv odluke o odbijanju vize treba uložiti protiv države zastupateljice, usklađeno je s temeljnim pravom na djelotvornu sudsku zaštitu.

⁽¹⁾ SL C 63, 19. 2. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Bari — Italija) — kazneni postupak protiv Massima Gambina, Shpetima Hyke

(predmet C-38/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/29/EU — Minimalni standardi za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela — Članci 16. i 18. — Saslušanje žrtve pred prvostupanjskim kaznenim sudom — Izmjena sastava suda — Ponovno saslušanje žrtve na zahtjev jedne od stranaka u postupku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 47. i 48. — Pravo na pošteno suđenje i pravo na obranu — Načelo neposrednosti — Doseg — Pravo žrtve na zaštitu tijekom kaznenog postupka)

(2019/C 319/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog kaznenog postupka

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Uz sudjelovanje: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Izreka

Članke 16. i 18. Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis u skladu s kojim se žrtva kaznenog djela koja je prvi put bila saslušana pred prvostupanjskim kaznenim sudom čiji je sastav naknadno izmijenjen, u načelu, mora ponovno saslušati pred izmijenjenim sastavom ako se jedna od stranaka protiviti tomu da se taj sastav osloni na zapisnik s prvog saslušanja navedene žrtve.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Red Bull GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(predmet C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) — Apsolutni razlog za odbijanje — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Kombinacija dviju boja kao takvih — Nepostojanje sustavnog rasporeda koji povezuje boje na prethodno utvrđen i dosljedan način)

(2019/C 319/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Red Bull GmbH (zastupnici: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i D. Botis, agenti), Marques (zastupnici: R. Mallinson, *solicitor*, i T. Müller, *Rechtsanwalt*), Optimum Mark sp. z o.o. (zastupnici: R. Skubisz, J. Dudzik i M. Mazurek, *adwokaci* i E. Jaroszyńska-Kozłowska, *advocate*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Red Bull GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Austrije

(predmet C-209/18) (¹)

(Povreda obveze države članice — Povreda Direktive 2006/123/EZ i članaka 49. i 56. UFEU-a — Ograničenja i zahtjevi u vezi s mjestom sjedišta, pravnim oblikom, sudjelovanjem u kapitalu i multidisciplinarnim djelatnostima društava inženjera građevinarstva, patentnih zastupnika i veterinarar)

(2019/C 319/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Braun i H. Tserpa-Lacombe, agenti)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnik: G. Hesse, agent)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i D. Klebs, a zatim D. Klebs, agenti)

Izreka

1. Time što je održala na snazi zahtjeve o mjestu sjedišta za društva inženjera građevinarstva i patentnih zastupnika, zahtjeve o pravnom obliku i dioničarstvu za društva inženjera građevinarstva, patentnih zastupnika i veterinarar te ograničenjem multidisciplinarnih djelatnosti za društva inženjera građevinarstva i patentnih zastupnika, Republika Austrija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 14. točke 1., članka 15. stavka 1., stavka 2. točki (b) i (c) i stavka 3. i članka 25. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu.
2. Republici Austriji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, troškova Europske komisije.
3. Savezna Republika Njemačka snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 190, 4. 6. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bacău — Rumunjska) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(predmet C-354/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Zračni prijevoz — Uskraćivanje ukrcaja — Pojmovi „odšteta” i „dodatna odšteta” — Vrsta nadoknadive štete — Imovinska ili neimovinska šteta — Odbitak — Dodatna odšteta — Pomoć — Informacije koje se pružaju putnicima)

(2019/C 319/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bacău

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Tuženik: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Izreka

1. Kao prvo, članak 7. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da se iznosom predviđenim tom odredbom ne nastoji nadoknaditi štetu poput gubitka plaće, kao drugo, da je za tu štetu moguća isplata dodatne odštete iz članka 12. stavka 1. Uredbe br. 261/2004 i, kao treće, da je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi i ocijeni različite sastavne elemente navedene štete kao i obujam njezine naknade na relevantnoj pravnoj osnovi.
2. Uredbu br. 261/2004, a osobito njezin članak 12. stavak 1. drugu rečenicu treba tumačiti na način da se njome nadležnom nacionalnom sudu omogućuje da od dodatne odštete odbije odštetu dodijeljenu na temelju te uredbe, ali ga ne obvezuje da to učini, pri čemu se navedenom uredbom nadležnom nacionalnom sudu ne nameću uvjeti pod kojima on može izvršiti taj odbitak.
3. Članak 4. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s člankom 8. stavkom 1. te uredbe, treba tumačiti na način da se njime stvarnom zračnom prijevozniku nalaže da dotičnim putnicima pruži potpune informacije o svim mogućnostima predviđenima u drugoj od tih odredaba, pri čemu predmetni putnici nemaju nikakvu obvezu aktivno doprinositi traženju informacija u tu svrhu.
4. Članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 261/2004 treba tumačiti na način da je, u smislu te odredbe, teret dokazivanja da je preusmjeravanje provedeno prvom mogućom prilikom na stvarnom zračnom prijevozniku.

⁽¹⁾ SL C 294, 20. 8. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska agencija za lijekove protiv Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europske komisije

(predmet C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 141/2000 — Lijekovi za rijetke bolesti — Članak 5. — Zahtjev za uvrštenje lijeka u skupinu „lijekova za rijetke bolesti” — Odobrenje — Postojanje prethodnog odobrenja za stavljanje na tržište (OST) za isti lijek)

(2019/C 319/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za lijekove (zastupnici: S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński i A. Spina, agenti, a zatim S. Marino, S. Drosos i T. Jabłoński, agenti)

Druge stranke u postupku: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (zastupnici: G. Castle, *solicitor*, D. Anderson, QC, M. Birdling, *barrister*, S. Cowlshaw, *solicitor*), Europska komisija (zastupnici: K. Petersen i A. Sipos, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskoj agenciji za lijekove (EMA) nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova nastalih društvu Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 294, 20. 8. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof — Njemačka) — Finanzamt A protiv B

(predmet C-388/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Direktiva 2006/112/EZ — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Članak 288. prvi stavak točka 1. i članak 315. — Posebne odredbe za mala poduzeća — Posebne odredbe za oporezive preprodavatelje — Oporezivi preprodavatelj na kojeg se primjenjuje maržni sustav — Godišnji promet na temelju kojeg se određuje primjenjivost posebnih odredbi za mala poduzeća — Razlika u cijeni ili naplaćeni iznosi)

(2019/C 319/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt A

Tuženik: B

Izreka

Članak 288. prvi stavak točku 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis odnosno nacionalna upravna praksa na temelju kojeg se promet koji služi kao osnova za primjenjivost posebnih odredbi za mala poduzeća na poreznog obveznika na kojeg se primjenjuje poseban maržni sustav predviđen za oporezive preprodavatelje izračunava u skladu s člankom 315. te direktive uzimajući u obzir samo ostvarenu razliku u cijeni. Taj promet valja utvrditi na temelju svih iznosa bez PDV-a koje je naplatio ili treba naplatiti taj oporezivi preprodavatelj, neovisno o načinima na koje će se ti iznosi stvarno oporezovati.

(¹) SL C 328, 17. 9. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd protiv Europske komisije, Eurofera, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(predmet C-436/18 P) (¹)

(Žalba — Damping — Uvođenje konačne antidampinške pristojbe na određene proizvode podrijetlom iz Kine — Provedbena uredba (EU) 2015/1429 — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavak 7. točka (a) — Uobičajena vrijednost — Utvrđivanje na temelju cijene u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom — Odabir prikladne treće zemlje — Treća zemlja s tržišnim gospodarstvom nad kojom se provodi isti ispitni postupak — Prilagodbe)

(2019/C 319/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (zastupnici: E. Vermulst i J. Cornelis, *advocaten*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i A. Demeneix, *agenti*), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (zastupnici: J. Killick, *barrister*, i G. Forwood i C. Van Haute, *avocates*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 341, 24. 9. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 29. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Ítéltábla — Mađarska) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. protiv DAF TRUCKS N.V.

(predmet C-451/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Posebna nadležnost — Članak 7. točka 2. — Stvari koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte — Mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj — Mjesto nastanka štete — Zahtjev za naknadu štete koja je nastala zbog zabranjenog sporazuma za koji je utvrđeno da se protivi članku 101. UFEU-a i članku 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru)

(2019/C 319/20)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Győri Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Tuženik: DAF TRUCKS N.V.

Izreka

Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se u okviru tužbe za naknadu štete koja je nastala povredom članka 101. UFEU-a i koja se sastoji, među ostalim, od tajnih dogovora o utvrđivanju cijena i povećanjima bruto cijena kamiona, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, „mjesto u kojem je nastala štetna radnja [u kojemu se dogodio štetni događaj]” odnosi na mjesto na tržištu na koje je utjecala ta povreda, odnosno mjesto u kojem su iskrivljene tržišne cijene i u kojem oštećenik tvrdi da je pretrpio tu štetu, čak i ako je tužba podnesena protiv sudionika predmetnog zabranjenog sporazuma s kojim oštećenik nije imao ugovorne odnose.

⁽¹⁾ SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 29. srpnja 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike

(predmet C-481/18) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2012/39/EU — Tehnički zahtjevi za testiranje ljudskih tkiva i stanica — Neprijavlivanje ili neprenošenje u propisanom roku)

(2019/C 319/21)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Szmytkowska i C. Sjödin, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju C. Colellija, *avvocato dello Stato*)

Izreka

1. Talijanska Republika je, time što u propisanom roku nije donijela zakonske, podzakonske i upravne odredbe nužne za usklađivanje s Direktivom 2012/39/EU Komisije od 26. studenoga 2012. o izmjeni Direktive 2006/17/EZ u pogledu određenih tehničkih zahtjeva za testiranje ljudskih tkiva i stanica i s obzirom na to da Europskoj komisiji nije dostavila tekst odredbi donesenih radi osiguranja prenošenja Direktive 2012/39, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 1. te direktive.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 328, 17. 9. 2018.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 15. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(predmet C-438/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica — Direktiva 90/434/EEZ — Članci 4. i 11. — Direktiva 2009/133/EZ — Članci 4. i 15. — Takozvano „obrnuto” spajanje — Sustav oporezivanja koji dovodi do toga da se, u slučaju takozvanog „obrnutog” spajanja, troškovi nastali matičnom društvu, koji se odnose na zajam koji je ono ugovorilo radi kupnje dionica podružnice koja ga preuzima i koje to matično društvo može odbiti, smatraju troškovima koje ta podružnica ne može odbiti)

(2019/C 319/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Direktivu 90/434/EEZ Vijeća od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i razmjenu dionica društava različitih država te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu, kako je izmijenjena Direktivom 2006/98/EZ Vijeća od 20. studenoga 2006., valja tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji dovodi do toga da se za društvo preuzimatelja troškovi koje društvo koje je predmet preuzimanja može odbiti od poreza prije spajanja tih društava i koje bi društvo preuzimatelj moglo odbiti da do spajanja nije došlo ne smatraju troškovima koje potonje društvo može odbiti od poreza.

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 10. srpnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Ilfov — Rumunjska) — EP protiv FO

(predmet C-530/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 15. — Prijenos nadležnosti na sud druge države članice koji je primjereniji za rješavanje tog predmeta — Iznimka od pravila opće nadležnosti suda u mjestu djetetova uobičajenog boravišta — Posebna povezanost s drugom državom članicom — Elementi koji omogućuju utvrđivanje primjerenijeg suda — Postojanje različitih pravničkih pravila — Najbolji interes djeteta)

(2019/C 319/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Ilfov

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EP

Tuženik: FO

Izreka

1. Članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 treba tumačiti na način da uspostavlja iznimku od pravila o općoj nadležnosti iz članka 8. Uredbe br. 2201/2003, prema kojem se nadležnost sudova država članica određuje prema mjestu uobičajenog boravišta djeteta u trenutku pokretanja postupka.
2. Članak 15. Uredbe br. 2201/2003 treba tumačiti na način da, ako je ispunjen jedan ili više od pet alternativnih kriterija koje taksativno navodi za ocjenu postojanja posebne povezanosti djeteta s drugom državom članicom osim one u kojoj ima uobičajeno boravište, sud koji je nadležan na temelju članka 8. te uredbe ima mogućnost prijenosa nadležnosti u predmetu na sud koji smatra primjerenijim za rješavanje predmeta u kojem je on pokrenuo postupak, ali nije obvezan to učiniti. Ako je nadležni sud došao do zaključka da je povezanost djeteta s državom članicom u kojoj ima uobičajeno boravište jača od one s drugom državom članicom, taj je zaključak dovoljan za isključenje primjene članka 15. te uredbe.
3. Članak 15. Uredbe br. 2201/2003 treba tumačiti na način da postojanje razlika u pravnim pravilima, prvenstveno onim postupovnim, između države članice koja je stvarno nadležna za odlučivanje u predmetu i druge države članice s kojom je dotično dijete posebno povezano, poput suđenja zatvorenih za javnost koja vode specijalizirani suci, ne može općenito i apstraktno predstavljati relevantan element, s obzirom na najbolji interes djeteta, za ocjenu jesu li sudovi te druge države članice primjereniji za odlučivanje o tom predmetu. Nadležni sud može uzeti u obzir te razlike samo ako su takve prirode da mogu donijeti stvarnu i konkretnu dodanu vrijednost donošenju odluke povezane s tim djetetom, u usporedbi sa slučajem u kojem bi nastao odlučivati u tom predmetu.

⁽¹⁾ SL C 399, 5. 11. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Španjolska) — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid i Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT protiv Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(predmet C-103/19)

(2019/C 319/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid i

Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Tuženik: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Prethodna pitanja

1. Je li propis koji je predmet tužbe, odnosno Odluka ministra zdravstva 406/2017 od 8. svibnja, i u kojem se, nakon uzastopnih obnavljanja ugovora o radu na određeno vrijeme u sektoru javnog zdravstva na temelju odredbi nacionalnog prava koja ta obnavljanja dopuštaju kako bi se obuhvatilo i osiguralo pružanje usluga privremene, povremene ili izvanredne prirode, kada su se njima zapravo ispunjavale trajne i stalne potrebe, utvrđuje instrument kojim se mijenja priroda 9 126 radnih mjesta, pri čemu povremeni javni službenik postaje privremeni javni službenik, s ciljem da se ta radna mjesta uključe u popis slobodnih radnih mjesta u javnom sektoru i da prestane obavljanje funkcija radnika zaposlenih na određeno vrijeme, u skladu s Okvirnim sporazumom priloženim Direktivi 1999/70/EZ (¹), konkretno njegovim člankom 5. točkama 6. i 8., te samim parametrima utvrđenim u presudi Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016., ECLI:EU:C:2016:679?
2. Je li pravilno tumačenje ovog suda prema kojem način primjene članka 9. stavka 3. Estatuta Marco (Okvirni propis), kako je opisan u Odluci ministra zdravstva 406/2017 od 8. svibnja, nije u skladu s člankom 5. točkama 6. i 8. Okvirnog sporazuma ni samim parametrima utvrđenim u presudi Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016., ECLI:EU:C:2016:679, jer takva primjena omogućava da se za zlouporabu zapošljavanja na određeno vrijeme radi ispunjavanja trajnih potreba i priznati nedostatak u sustavu nikada ne izreknu kazne, što je protivno ciljevima Direktive i dovodi do zadržavanja nepovoljnog položaja javnih službenika zaposlenih na određeno vrijeme?
3. Je li pravilno tumačenje ovog suda u pogledu članka 5. točaka 6. i 8. te samih parametara utvrđenih u presudi Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016., ECLI:EU:C:2016:679, koji su utvrđeni u ovom predmetu i dovode do zaključka da Odluka ministra zdravstva 406/2017 od 8. svibnja nije u skladu s člankom 2. prvim stavkom Direktive 1999/70 jer španjolska država njome ne jamči ostvarivanje rezultata predviđenih Direktivom, s obzirom na to da se pretpostavlja da, ako dođe do zlouporabe

zapošljavanja na određeno vrijeme, ona ne daje učinkovita i istovjetna jamstva za zaštitu radnika radi pravilnog kažnjavanja navedene zlouporabe i poništavanja posljedica povrede prava Unije, jer ne kažnjava zlouporabu i dopušta da se Direktiva Zajednice ne primjenjuje na zdravstveni sektor?

4. Budući da je nacionalnim propisima u javnom sektoru u potpunosti zabranjeno uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme promijeniti u ugovore o radu na neodređeno vrijeme niti radnika koji je žrtva zlouporabe zaposliti na neodređeno vrijeme i da u tom nacionalnom propisu ne postoji druga učinkovita mjera za sprečavanje i, po potrebi, kažnjavanje zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, je li pravilno smatrati, kao što smatra ovaj sud, da se Odluka ministra zdravstva 406/2017 od 8. svibnja (nepravodobnom primjenom članka 9. stavka 3. Okvirnog sporazuma) i kasniji natječaji otvoreni za sve građane ne mogu smatrati učinkovitim mjerama za sprečavanje i, po potrebi, kažnjavanje zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme jer se time, smatra i ističe ovaj sud, izbjegavaju primjena i postizanje ciljeva propisanih samom Direktivom Zajednice?
5. Budući da je područje primjene Odluke ministra zdravstva 406/2017 od 8. svibnja ograničeno isključivo na povremene radnike, a u odnosu na ostale radnike na određeno vrijeme koji su vezani ugovorom zbog povećanja opsega posla, u trajanju utvrđenom nacionalnim pravilom, uprava nije ispitala razloge na kojima se to temelji kako bi, po potrebi, ocijenila treba li u plan radnih mjesta uključiti strukturno radno mjesto tako da je, u stvarnosti, situacija neizvjesnosti radnikâ trajna, jer se zlouporaba ne kažnjava niti se na te radnike primjenjuje ijedna mjera koja daje učinkovita ili istovjetna jamstva za zaštitu radi pravilnog kažnjavanja navedene zlouporabe i poništavanja posljedica povrede prava Unije. Treba li na temelju toga smatrati da se u ranije opisanoj situaciji i protivno pravilima Zajednice ne poštuju zahtjevi iz sadržaja presude Suda od 14. rujna 2016., ECLI:EU:C:2016:679?

(¹) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. veljače 2019. uputio Sąd Rejonowy w Koszalinie (Poljska) — V. C. Sp. z o.o. protiv P. K.

(predmet C-150/19)

(2019/C 319/25)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: V. C. Sp. z o.o.

Tuženik: P. K.

Rješenjem od 4. lipnja 2019., Sud Europske unije odlučio je da se predmet C-150/19 briše iz upisnika Suda.

**Žalba koju je 22. svibnja 2019. podnijela Europska središnja banka protiv presude Općeg suda (šesto vijeće)
od 13. ožujka 2019. u predmetu T-730/16, Espirito Santo Financial Group protiv ESB-a**

(predmet C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska središnja banka (zastupnici: F. Malfrière, M. Ioannidis, agenti, H.-G. Kamann, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Insolvent Estate of Espirito Santo Financial Group SA

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine točku br. 1. izreke presude Općeg suda od 13. ožujka 2019. u predmetu Insolvent Estate of Espirito Santo Financial Group SA/Europska središnja banka (T-730/16);
- također odbije tužbu u pogledu ESB-ova odbijanja da otkrije iznos kredita u izvadcima zapisnika u kojima je zabilježena odluka Upravnog vijeća ESB-a od 28. srpnja 2014.;
- podredno tomu, vrati predmet Općem sudu Europske unije radi donošenja odluke;
- naloži tužitelju u prvom stupnju i tuženiku snošenje dvije trećine (2/3) i ESB-u snošenje jedne trećine (1/3) troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi i jedini žalbeni razlog: povreda članka 10.4 Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (u daljnjem tekstu: Statut) i članka 4. stavka 1. točke (a) prve alineje Odluke 2004/258 ⁽¹⁾.

ESB tvrdi da je Opći sud pogrešno tumačio i primijenio članak 10.4 Statuta i članak 4. stavak 1. točku (a) prvu alineju Odluke 2004/258, utvrdivši u pobijanoj presudi, osobito u točkama 39., 53. do 63. te 111. i 138., da se margina prosudbe Upravnog vijeća u odnosu na objavljivanje njegovih zapisnika mora koristiti u skladu s uvjetima koji su utvrđeni u Odluci 2004/258 (točka 60.), što u konkretnom slučaju znači da je ESB dužan dati obrazloženje kojim objašnjava kako objavljivanje podataka sadržanih u zapisnicima o postupcima pred Upravnim vijećem u kojima su zabilježene odluke Upravnog vijeća konkretno i stvarno ugrožava javni interes u pogledu povjerljivosti postupaka ESB-ovih tijela nadležnih za odlučivanje (točka 61.).

Članak 10.4 Statuta ustanovljava opće načelo da se podatci koji su dio postupka pred Upravnim vijećem trebaju održati povjerljivima kako bi se zaštitila ESB-ova neovisnost i učinkovitost. To pravilo primarnog prava, od kojeg se ne može odstupiti sekundarnim pravom, primjenjuje se i na dijelove zapisnika u kojima su zabilježene odluke Upravnog vijeća. To je ponovljeno u članku 4. stavku 1. točki (a) prvoj alineji Odluke 2004/258, koji se stoga mora uvijek tumačiti zajedno s člankom 10.4 Statuta. Iz općeg načela povjerljivosti postupaka Upravnog vijeća, uključujući odluke, kako je to utvrđeno u članku 10.4 Statuta, proizlazi da ESB ne mora podvrgavati svoju odluku materijalnim i postupovnim standardima utvrđenima u Odluci 2004/258 kako bi objavio ishod svojih vijećanja. On osobito ne treba opravdavati svoju odluku objašnjavanjem zašto bi objavljivanje takvih zapisnika Upravnog vijeća konkretno i stvarno ugrozilo javni interes u pogledu povjerljivosti postupaka Upravnog vijeća.

⁽¹⁾ Odluka 2004/258 Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (SL 2004., L 80, str. 42.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 14., str. 49.)

Žalba koju su 2. srpnja 2019. podnijeli Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd i IRISL Europe GmbH protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2019. u predmetu T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines i dr. protiv Vijeća

(predmet C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd i IRISL Europe GmbH (zastupnici: M. Taher, *solicitor*, R. Blakeley, *barrister*)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelji od suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda;
- utvrdi da je Vijeće, imenovanjem žalitelja, počinilo dovoljno ozbiljnu povredu vladavine prava koja dodjeljuje prava pojedincima;
- vrati predmet Općem sudu da odredi eventualnu primjenu istražnih mjera koje su sadržane u žalbi i potom (naknadno) da odredi pitanja uzročnosti i iznosa; i
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći je sud počinio pet pogreški koje se tiču prava na temelju kojih se presuda treba ukinuti:

1. pogreška u primjeni zaključka da Vijeće nije imalo marginu prosudbe;
2. pogreška u primjeni obrazloženja u poništavajućoj presudi IRISL-a (2013) na test za dovoljno ozbiljnu povredu;
3. nepostojanje pravnog temelja za razlikovanje „nepostojanja dokaza” i „nedostatnih dokaza”, koje je u svakom slučaju bilo neprimjenjivo;
4. pogreška koja se tiče prava u namjeri pozivanja na dokaze koji nisu pred Sudom; i
5. pogreška koja se tiče prava u primjeni HTTS-a kao zahtjeva estoppel ili *res iudicata*.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. srpnja 2019. uputio Areios Pagos (Grčka) — AB protiv Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(predmet C-511/19)

(2019/C 319/28)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Areios Pagos

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AB

Tuženik: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Prethodna pitanja

- A) Predstavlja li neizravnu diskriminaciju na temelju dobi, na temelju članka 2. stavaka 1. i 2. točke (b) i članka 3. stavka 1. točke (c) Direktive 2000/78 (¹), donošenje od strane države članice propisa, primjenjivog od strane države, jedinica lokalne samouprave i pravnih osoba javnoga prava te općenito od svih tijela šireg javnog sektora (tijela uređenih privatnim pravom) u svojstvu poslodavaca, poput onog iz članka 34. stavka 1. podstavka (c), članka 3. stavka prvog i članka 4. Zakona br. 4024/2011, na temelju kojeg se na osoblje s privatnopravnim ugovorom o radu s tim tijelima primjenjuje sustav pričuve radne snage u razdoblju ne duljem od dvadeset četiri (24) mjeseca s jedinim bitnim kriterijem blizine stjecanja uvjeta za starosnu mirovinu, koji iznosi trideset pet (35) godina doprinosa u razdoblju od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2013., uzевši u obzir i činjenicu da se na temelju relevantnih propisa u području osiguranja koji su bili na snazi u tom razdoblju, osim drugih slučajeva koji nisu relevantni u ovom slučaju, za sazrijevanje prava na starosnu mirovinu na temelju nesamostalnog radnog odnosa, tražilo (barem) 10 500 radnih dana (35 godina) osiguranja u IKA-i ili drugom osiguravajućem tijelu za radnike u nesamostalnom radnom odnosu i navršenih (barem) 58 godina starosti radnika, a da se pritom naravno ne isključuje, ovisno o pojedinačnom slučaju, da se razdoblje osiguranja (35 godina) može ostvariti u različitoj dobi.
- B) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje iz točke A, može li se uvođenje sustava pričuve radne snage objektivno i razumno opravdati, na temelju članka 2. stavka 2. točaka (b) i (i) i članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive, hitnom potrebom osiguravanja organizacijskih, operativnih i proračunskih rezultata i posebno hitnom potrebom smanjenja javne potrošnje s ciljem postizanja određenih kvantitativnih ciljeva do kraja 2011., spomenutih u prijedlogu zakona, kako je određeno u srednjoročnom proračunskom okviru, s ciljem poštovanja obveza koje je država preuzela prema svojim partnerima—vjerovnicima kako bi se suočila s akutnom i dugotrajnom gospodarstvom i financijskom kroz koju je zemlja prolazila te istovremeno racionalizirala i ograničila rast javnog sektora?
- C) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje iz točke B.,
1. je li uvođenje mjere, kao što je ona iz članka 34. stavka 1. podstavka (c) Zakona br. 4024/2011, kojom se predviđa drastično smanjenje naknada osoblja na koje se primjenjuje sustav pričuve radne snage od 60 % osnovne plaće koju je primalo u trenutku raspoređivanja u takav sustav pričuve radne snage, a da to osoblje, međutim, ne mora raditi za predmetno javno tijelo i koje podrazumijeva (*de facto*) gubitak eventualnog povećanja plaće i napredovanja u karijeri za razdoblje od raspoređivanja u sustav pričuve radne snage do otkaza zbog odlaska u starosnu mirovinu prikladno i potrebno za postizanje tog cilja, na temelju članka 2. stavka 2. točaka (b) i (i) i članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive, u situaciji u kojoj, kumulativno:
 - a) to osoblje zadržava mogućnost pronalaženja drugog zaposlenja (u privatnom sektoru) i može obavljati slobodnu profesiju ili zanimanje tijekom trajanja pričuve radne snage bez gubitka prava na primanje prethodno navedenog iznosa osnovne plaće, osim ako naknade ili prihodi od novog zapošljavanja ili obavljanja zanimanja premašuju naknade koje je primalo prije početka pričuve radne snage, u kojem slučaju se prethodno navedeni iznos osnovne plaće umanjuje za višak — članak 34. stavak 1. podstavak (f);

- b) javno tijelo koje je poslodavac i, u slučaju njegovog ukidanja, OAED, preuzima obvezu plaćanja dotičnom osiguravajućem tijelu do trenutka umirovljenja zaposlenika predviđenih doprinosa, kako poslodavca tako i zaposlenika, koji se odnose na osnovnu mirovinu, dopunsku mirovinu, socijalnu i zdravstvenu skrb, na temelju naknada koje je posljednji primio prije njegova raspoređivanja u sustav pričuve radne snage — članak 34. stavak 1. točka (d);
 - c) predviđena su odstupanja od sustava pričuve radne snage za ranjive društvene skupine kojima je potrebna zaštita (bračni drug osobe na koju se primjenjuje pričuva radne snage, bračni drug ili dijete čija je stopa invalidnosti najmanje 67 %, a koji živi sa zaposlenikom i ovisi o njemu, zaposlenik čija je stopa invalidnost najmanje 67 %, višečlane obitelji, samohrani roditelji koji žive sa zaposlenikom i ovisi o njemu) — članak 34. stavak 1. podstavak (b);
 - d) prednost se daje mogućnosti premještanja takvog osoblja na druga slobodna radna mjesta u javnim tijelima na temelju objektivnih kriterija i kriterija zasluga putem uvrštavanja na ljestvice ASEP-a — članak 34. stavak 1. točka (a) — međutim, ograničenoj mogućnosti zbog drastičnog smanjenja zapošljavanja osoblja u različitim javnim tijelima zbog potrebe za smanjenjem rashoda;
 - e) osigurava se uvođenje mjera za povrat zajmova koje su zaposlenici raspoređeni u pričuvu radne snage primali od Fonda za depozite i zajmove i za sklapanje sporazuma između Grčke države i Udruženja grčkih banaka kako bi se olakšao povrat zajmova koje je to osoblje primilo od drugih banaka razmjerno njihovim ukupnim prihodima kućanstava i njihovoj imovinskoj situaciji — članak 34. stavci 10. i 11.;
 - f) zakon (članak 1. stavak 15. zakona 4038/2012 — SL serija A, br. 14.) predviđa apsolutno prioritarno donošenje pravilnika o mirovinama i platnim nalogima za osoblje iz točaka (b) i (c), i, u svakom slučaju, tijekom ne više četiri mjeseca od dana otpuštanja i podnošenja odgovarajuće dokumentacije s ciljem priznavanja mirovine;
 - g) gore navedeni gubitak napredovanja u karijeri i povećanja plaće za razdoblje u kojem se osoblje s privatnopravnim ugovorom o radu stavlja u sustav pričuve radne snage i do otpuštanja zbog umirovljenja sa starosnom mirovinom neće se u većini slučajeva dogoditi, uključujući i predmetni slučaj, s obzirom na to da je radnik, zbog svoje dugotrajne pripravnosti u javnom tijelu, iscrpio platni razred i/ili napredovanje u karijeri koji su predviđeni važećim propisima za njegovo napredovanje.
2. Je li uvođenje mjere, kao što je ona iz članka 34. stavka 1. točke (e) Zakona br. 4024/2011, koja podrazumijeva potpuni (ili analogni) gubitak na temelju članka 8. točke (b) Zakona br. 3198/1955, odštete u slučaju otpuštanja ili prekida radnog odnosa od strane zaposlenika, zbog činjenice stjecanja uvjeta za pristup starosnoj mirovini, u iznosu od 40 % otpremnine predviđene za radnike s dopunskim osiguranjem (koja, kada se radi o javnim tijelima koja su u javnom korištenju ili ih subvencionira država, kao što je tuženik kao pravna osoba privatnog prava, ne može prelaziti iznos od 15 000,00 eura), putem prebijanja iste s naknadama koje je primao tijekom pričuve radne snage, prikladna i potrebna za postizanje tog cilja, na temelju članka 2. stavka 2. točke (b) (i) i članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive, s obzirom na to da bi, u svakom slučaju, to osoblje ostvarilo tu odštetu umanjenu u skladu s navedenim važećim zakonodavstvom, kako u slučaju ostavke tako i u slučaju otpuštanja od strane tijela u kojem radi?

(¹) Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja SL 2000., L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Žalba koju je 2. kolovoza 2019. podnio Deutsche Lufthansa AG protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 17. svibnja 2019. u predmetu T-764/15, Deutsche Lufthansa AG protiv Europske komisije

(predmet C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Deutsche Lufthansa AG (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Land Rheinland-Pfalz

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da

- ukine rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2019. u predmetu T-764/15;
- prihvati zahtjev podnesen u prvostupanjskom postupku i poništi temeljnu Odluku Komisije SA.32833 od 1. listopada 2014. ⁽¹⁾;
- podredno, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u svojoj žalbi u biti ističe sljedeće žalbene razloge:

- Već u skladu s presudom Montessori ⁽²⁾ tužitelj ima procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe. To je zato što je odobravanje kredita iz zajedničkog računa u visini od 45 milijuna eura u korist društva Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH program potpore. Nadalje, dokazano je da je sredstva iz tog kredita dobilo društvo Ryanair.
- Ako bi se trebala primijeniti takozvana presuda Mory ⁽³⁾ podredno bi trebalo primijeniti prvu alternativu. Komisija nije uzela u obzir bitne činjenične elemente i dodatne pogodnosti. Zbog povrede tužiteljevih postupovnih prava ne može se smatrati da je Komisija provela zakonit istražni postupak. U tom slučaju također postoji osobni utjecaj na tužitelja te on ima procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe.
- Podredno također treba smatrati da je tužba dopuštena ako treba primijeniti drugu alternativu takozvane presude Mory, prema kojoj tužitelj mora dokazati da potpore bitno utječu na njegov položaj na tržištu. Naime, u tom slučaju primjenjuje se prebacivanje tereta dokazivanja, te barem smanjenje tereta dokazivanja u korist tužitelja jer je Komisija proizvoljno zanemarila činjenično stanje koje joj je bilo poznato i koje je presudno za donošenje odluke. Samo podredno valja utvrditi da je tužitelj zaista dokazao takav bitan utjecaj. Drukčija pravna ocjena Općeg suda prekoračuje sudske praksu Suda te se temelji na pogrešnom pravnom shvaćanju relevantnog tržišta. U tom kontekstu Opći sud iskrivljava i skraćuje tužiteljeve navode o činjenicama, mijenja sadržaj pobijane odluke te krši pravila o teretu dokazivanja.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2016/788 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) koju je provela Njemačka u vezi s instrumentima za financiranje zračne luke Frankfurt Hahn koji su uspostavljeni u razdoblju od 2009. do 2011. (SL 2016., L 134, str. 1.)

⁽²⁾ Presuda Suda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori Srl i dr. (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873)

⁽³⁾ Presuda Suda od 17. rujna 2015., Mory SA i dr./Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609)

OPĆI SUD

Tužba podnesena 19. srpnja 2019. — VDV eTicket Service protiv Komisije i INEA-e

(predmet T-516/19)

(2019/C 319/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Köln, Njemačka) (zastupnik: A. Bartosch, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija i Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi, u skladu s člankom 272. UFEU-a, da je nezakonito nepriznavanje troškova u iznosu od 407 443,04 eura u dopisu koji je predmet tužbe,
- podredno, poništi pobijanu odluku u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a,
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je usmjerena protiv Odluke Izvršne agencije za inovacije i mreže (INEA) ARES(2019)3151305 od 13. svibnja 2019., u dijelu u kojem se njome određuje da su tužiteljevi troškovi u iznosu od 407 443,04 eura u okviru Horizon 2020 Framework Programme — Project: 636126 — European Travellers Club neprihvatljivi.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: zlouporaba prava jer su tuženici nužno morali znati da je riječ o pogrešnoj raspodjeli troškova
 - Tuženici su zloupotrijebili prava jer, s jedne strane, nisu priznali određene troškove podugovaranja koji su nastali tužitelju i jer su, s druge strane, morali na temelju niza dokumenata zaključiti da su tužiteljevi troškovi podugovaranja bili znatno veći nego što je bilo navedeno u Prilogu 2. predmetnog Grant Agreementa.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja
 - Tuženici su zbog istih razloga koji su navedeni u okviru prvog tužbenog razloga povrijedili i načelo zaštite legitimnih očekivanja.

Tužba podnesena 5. kolovoza 2019. — Global Steel Wire i drugi protiv Komisije**(predmet T-545/19)**

(2019/C 319/31)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Španjolska), Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Španjolska), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Španjolska) (zastupnici: F. González Díaz, J. Blanco Carol i B. Martos Stevenson, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom,
- poništi Odluku Europske komisije od 24. svibnja 2019. i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba, koja se odnosi na zahtjev za uzimanje u obzir nesposobnosti plaćanja podnesen u veljači 2000. u okviru postupka COMP/38.344 — Čelik za prednapinjanje, podnesena je protiv Odluke Europske komisije kojom je odbijen zahtjev za odgodu plaćanja s obzirom na financijsku situaciju tužiteljâ od 20. prosinca 2018.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane jer je pobijana odluka donesena, a da se pritom tužiteljima nije dala mogućnost izražavanja njihova mišljenja o tome.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatnom obrazloženju odbijanja zahtjeva koji su podnijeli tužitelji.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogreške koje se tiču činjenica i prava prilikom svoje ocjene financijske situacije tužiteljâ i njihove sposobnosti plaćanja novčane kazne.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pobijanu odluku donijela u suprotnosti s općim načelom kolegijalnosti, čime je počinila povredu u pogledu nenadležnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.

Tužba podnesena 9. kolovoza 2019. — Španjolska protiv Komisije**(predmet T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijest o natječaju i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv obavijesti o otvorenom natječaju EPSO/AD/374/19 — Administratori (AD 7) u sljedećim područjima: 1. Pravo tržišnog natjecanja, 2. Financijsko pravo, 3. Pravo ekonomske i monetarne unije, 4. Financijska pravila koja se primjenjuju na proračun EU-a, 5. Zaštita eurokovanica od krivotvorenja ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Povreda članaka 1. i 2. Uredbe br. 1/58 ⁽²⁾, članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i članka 1.d Pravilnika o osoblju nametanjem ograničenja da se komunikacija između EPSO-a i kandidata može odvijati samo na engleskom, francuskom, njemačkom ili talijanskom jeziku, kao i ograničenjem jezika na kojima se može ispuniti kartica „Probir talenata” u obrascu za prijavu.
2. Povreda članaka 1. i 6. Uredbe br. 1/58, članka 22. Povelje te članka 1.d stavaka 1. i 6., članka 27. i članka 28. točke (f) Pravilnika o osoblju, time što je odabir drugog jezika neosnovano ograničen na četiri jezika (francuski, engleski, njemački i talijanski) čime su isključeni ostali službeni jezici Europske unije.
3. Odabir engleskog, francuskog, njemačkog i talijanskog jezika arbitraran je i dovodi do nastanka diskriminacije na osnovi jezika koja je protivna članku 1.d stavcima 1. i 6., članku 27. i članku 28. točki (f) Pravilnika o osoblju.
4. Činjenica da se u obavijesti o natječaju izričito ne navodi da prvi jezik mora biti onaj iz kojega kandidati imaju minimalnu razinu C1 dovodi do dvostruke diskriminacije na osnovi državljanstva i jezika kojim kandidati govore, čime su povrijeđeni članak 1.d stavci 1. i 6., članak 27. i članak 28. točka (f) Pravilnika o osoblju.

⁽¹⁾ SL 2019., C 191 A, str. 1.

⁽²⁾ Uredba br. 1 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., L 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.)

Tužba podnesena 13. kolovoza 2019. — Luz Saúde protiv EUIPO-a — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(predmet T-558/19)

(2019/C 319/33)

Jezik na kojem je tužba podnesena: portugalski

Stranke

Tužitelj: Luz Saúde, SA (Lisabon, Portugal) (zastupnik: G. Moreira Rato, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Clínica La Luz, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — Prijava za registraciju br. 16 433 823

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2019. u predmetu R 2239/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR